

[S. Munk.]

skuende, der fandtes i dette Land, og at der ikke var dygtigere Ledere at opdrive end dette Firmas Direktion og Bestyrelse? Har man ikke netop Gang paa Gang faaet alt dette fortalt, og viser ikke Udbyttet, gennem mange Aar 15 pCt., et enkelt Aar 25 pCt., 2 Aar 22 pCt., og gennem de seneste Aaringer konstant 8 pCt., og de vældige Direktørlønninger og Tantiømer, at her var der endelig en Stab af Ledere, som vidste, hvad de gjorde, og som havde skabt et Foretagende, som vi i gamle Danmark kunde være stolte af, og som gav Beskæftigelse konstant til saa og saa mange Tusinde Mennesker?

Jo, alt dette havde Folk Grund til at tro. Og saa viser det sig som saa mange Gange tilforn, at de Ledere, der her var Tale om, først og sidst havde været i Besiddelse af den Kunst, at de forstod at bluffe og faa andre til at tro paa deres Ufejlbarelighed, medens dei Virkeligheden har vist sig som Almindeligheder, der saamænd ikke adskiller sig væsentligt fra alle andre, og i hvert Tilfælde slet ikke har været i Besiddelse af den finansielle Dygtighed og Fremsynethed, man kunde forlange af Folk i saa fremtrædende Stillinger.

Dog paa eet Omraade var Firmaets Ledelse opfindsom og paagaende, nemlig naar det gjaldt om at finde Vej for at trykke Arbejderlønningerne ned og fratage Arbejderne Goder, som de efterhaanden havde tilkæmpet sig, ligesom hver eneste Arbejdssituation i dette Land har været præget af, hvad dette store Firma Burmeister & Wain vilde. Jeg tager neppe fejl, naar jeg udtaler den Opfattelse, at den vældige Masseopsigelse af Overenskomster, der har fundet Sted fra Arbejdsgivernes Side til det kommende Foraar, ogsaa i høj Grad er inspireret, maaske oven i Købet forlangt af dette Firma. Det forunder ikke mig, at man som sædvanlig gør Forsøg paa her ved at vælte Byrderne og Resultatet af de fejlslagne Spekulationer over paa Arbejderne i Form af store Lønreduktioner, saaledes at disse paa sædvanlig Maade kommer til at bære en Del af Omkostningerne.

Men her tror jeg dog, at Arbejdsgiverne tager fejl. De har allerede gennem Kronens Devaluering skaffet sig en betydelig Fordel, vel en 30—40 pCt., netop overfor de Lande, som de samme Arbejdsgivere altid paabe-ræber sig, at de maa kunne konkurrere med. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Konflikt skal blive til Virkelighed. Det vilde jo være fuldkommen samfundsødelæg-

gende, ja, forbryderisk, hvis den bliver etableret i en Situation som den, vi er inde i nu.

Det er af Handelsministeren i Lovforslaget § 5 stillet som en Betingelse for at søge Forslaget gennemført, at Selskabet underkaster sig de Vilkaar, Ministeren opstiller, derunder i Særdeleshed, at Selskabets Forhold gøres til Genstand for en indgaaende Undersøgelse med fortsat Drift for Øje, og dette finder jeg fuldkommen rimeligt og naturligt. Naturligvis kan Rigsdagen ikke være med til Gennemførelse af et saa vidtrækkende Lovforslag, medmindre Ministeren faar Adgang til uden Hindringer af nogen Art at undersøge Aarsagerne til Firmaets Vanskeligheder, og lad end Verdenskrisen, der er Privatkapitalismens Værk, have nogen Del i Skylden for Forholdene, saa staaer det dog for mig, og sikkert for mange andre, som en medvirkende Aarsag, at Ledelsen har ført en meningsløs Udbyttepolitik og en Lønningspolitik med Hensyn til Direktion og Bestyrelse, der laa langt udenfor det forsvarlige. Man har bare ladet staa til, saa længe det nu kunde gaa; og saa ansvarsløst har en Ledelse for et stort Foretagende, som Tusinder af Mennesker er afhængige af, ikke Lov til at handle for en ussel Vindings Skyld.

En til Bunds gaaende Undersøgelse maa altsaa til for at faa konstateret, i hvilket Omfang der er handlet uforsvarligt ved de trufne Dispositioner. Endvidere vil der vistnok være al Grund til nærmere at undersøge, om nu ogsaa alle disse store Udvidelser, der gennem Aarene har fundet Sted, og hvorved man har bundet mægtige Kapitaler, men hvorved man endvidere har spredt sig efter min Mening over alt for mange Felter, bør opretholdes, eller om det ikke er nødvendigt at skære en Del af disse Udvidelser fra, for saa vidt der skal være Mulighed for, at Virksomheden med Udsigt til heldigt Resultat kan føres videre, hvilket naturligvis Hensynet til de mange Tusinde Arbejdere gør ønskeligt.

Idet jeg endnu en Gang beklager, at Firmaet saaledes stiller os overfor et fait accompli, en fuldbyrdet Kendsgerning, idet man bare har ladet staa til og har stillet Rigsdagen i en Art Tvangssituation, skal jeg dog tilsige mit Partis Villighed til at være med til at skabe en Ordning, hvorved Firmaet faar den ønskede Betalingshenstand paa Betingelse af, at der foretages den af mig nævnte Undersøgelse. Vi maa dog mene, at Sagen bør gennemgaa en kort Udvalgsbehandling, da vi mener, det er ønskeligt at faa visse Oplysninger.